

مبانی فقهی حقوقی

مشارکت‌های سیاسی اجتماعی زنان

عطیه پورعلی

کارشناس ارشد فقه و حقوق خصوصی

سروشانه	:	پورعلی، عطیه، ۱۳۷۳
عنوان و نام بدیدآور	:	مبانی فقهی حقوقی مشارکت‌های سیاسی اجتماعی زنان/عطیه پورعلی.
مشخصات نشر	:	تهران: خرسندي، ۱۳۹۸
مشخصات ظاهری	:	.۱۳ ص.
شابک	:	978-622-224-051-6
وضعیت فهرست نویسی	:	فیبا
داداگاه	:	کتابنامه.
موضوع	:	زنان -- فعالیت‌های سیاسی -- جنبه‌های مذهبی -- اسلام
موضوع	:	Women -- Political activity -- *Religious aspects -- Islam
موضوع	:	زنان -- ایران -- فعالیت‌های سیاسی
موضوع	:	Women -- Political activity -- Iran
موضوع	:	زنان (فقه)
موضوع	:	Women (Islamic law)
موضوع	:	زنان (علم) -- ایران
موضوع	:	Women (Islamic law) -- Iran
ردہ بندی کنگره	:	B' ۱۳۰/ ۷۲
ردہ بندی دیوبنی	:	۲۶۷/۴۸۴۱
شماره کتابشناسی ملی	:	۵۶۹۹۳۴۱

انتشارات خرسندي

خیابان انقلاب - خیابان فخر رازی - خیابان لبافی نژاد - نرسیده به خیابان دانشگاه - ۱۷۱ - واحد ۲

تلفن ۰۶۶۹۷۱۰۳۴-۵ و ۰۶۶۴۹۰۵۸۴-۵

فروشگاه شماره ۱: میدان انقلاب، خ منیری جاوید (اردبیهشت)، پلاک ۹۲ تلفن: ۰۶۹۵۰۷۵۹

پست الکترونیک: Khorsandy.pub@gmail.com

سایت اینترنتی: www.Khorsandypub.com

مبانی فقهی حقوقی مشارکت‌های سیاسی اجتماعی زنان

عطیه پورعلی

چاپ اول: ۱۳۹۸ - شمارگان: ۵۰۰ جلد - قیمت: ۲۲۰۰۰ ریال

فهرست مطالب

۱۲	مقدمه
۱۵	فصل اول: کلیات
۱۶	۱. مفاهیم تحقیق
۱۶	۱.۱. مفاهیم نظری
۱۶	۱.۱.۱. تغال زنان
۱۶	۱.۱.۲. سلا
۱۶	۱.۱.۳. نظام سیاسی
۱۷	۱.۱.۴. حقوق
۱۷	۱.۱.۴.۱. حقوق زنان
۱۷	۱.۱.۵. مشارکت
۱۷	۱.۱.۵.۱. مشارکت سیاسی
۱۸	۱.۱.۵.۲. مشارکت اجتماعی
۱۹	فصل دوم: مشارکت سیاسی - اجتماعی زنان
۲۰	۱. مشارکت سیاسی - اجتماعی زنان
۲۰	۱.۱. شاخص‌های مشارکت سیاسی زنان
۲۱	۱.۲. زنان و تصدی حاکمیت
۲۲	۱.۳. ضرورت مشارکت سیاسی زنان در سطوح بالای مدیریتی و حکومیت
۲۲	۱.۴. الگوگری از تاریخ صدر اسلام
۲۳	۱.۵. ضرورت حضور زنان در برخی مشاغل و فعالیتهای سیاسی
۲۳	۱.۶. ارتقاء و رشد عقلی و فکری زنان با حضور در جامعه
۲۴	۲. مبانی فقهی مشارکت سیاسی زنان
۲۴	۲.۱. اصل نفی سلطه
۲۵	۲.۲. اصل خلافت عامه انسان

۲۶	۲.۲. اصل نیاز طبیعی
۲۶	۲.۴. اصل شوری و تعاملات سیاسی
۲۷	۲.۵. اصل امر به معروف و نهی از منکر و تعاملات سیاسی
۲۷	۲.۶. مسئولیت متقابل دولت و مردم
۲۸	۲.۷. واجب کفایی
۲۸	۲.۸. رضایت و خشنودی عموم مردم
۲۸	۲.۹. اصل مقدمه واجب
۲۹	۳. انواع مشارکت سیاسی زنان و تفاوتش با مردان
۲۹	۳.۱. آداب مشارکت سیاسی - اجتماعی زنان
۳۰	۳.۱.۱. رعایت حجاب، حجاب، و عدم اختلاط
۳۳	۳.۱.۲. تناسب شغل با ویژگیهای زن
۳۵	فصل سوم: بررسی مبانی فقهی - تقویر شارکت سیاسی - اجتماعی زنان
۳۶	۱. نظریه مخالفت با مشارکت سیاسی - اجتماعی زنان
۳۶	۱.۱. مستندات قرآنی مخالفین با مشارکت سیاسی - اجتماعی زن
۳۶	۱.۱.۱. آیه ۲۴ سوره نساء
۴۱	۱.۱.۲. آیه ۲۲۸ سوره بقره
۴۲	۱.۱.۳. آیه ۱۸ سوره زخرف
۴۴	۱.۱.۴. آیه ۳۳ سوره احزاب
۴۴	۱.۲. مستندات روایی مخالفین با مشارکت سیاسی - اجتماعی زن
۴۵	۱.۲.۱. احادیث منع از امارت و حکومت زنان
۴۵	۱.۲.۲. روایات منع از مشورت زنان
۴۶	۱.۲.۳. احادیث دلالت کننده بر نقص عقول زنان
۴۸	۱.۲.۴. احادیث منع از اطاعت و تدبیر زنان
۴۹	۲. نظریه موافقت محدود با مشارکت سیاسی - اجتماعی زنان

۳. نظریه موافق با مشارکت سیاسی - اجتماعی زنان	۵۰
۳.۱. مستندات قرآنی موافق با مشارکت سیاسی - اجتماعی زنان	۵۰
۳.۱.۱. آیات ۲۳ تا ۴۴ سوره نمل	۵۰
۳.۱.۲. آیه ۱۲ سوره ممتحنه	۵۱
۳.۱.۳. آیات ۳۸ سوره شوری و ۱۵۹ سوره آل عمران	۵۱
۳.۱.۴. آیت ۵۸ سوره نساء، ۴۲ و ۴۵ سوره مائدہ	۵۱
۳.۱.۵. آیه ۱ سوره توبه	۵۲
۳.۱.۶. آیه ۳۶ و ۳۷ سوره احزاب	۵۳
۴. نقد روایات مخالفه با مشارکت سیاسی - اجتماعی زنان	۵۳
۴.۱. طرد روایات	۵۳
۴.۲. توجیه موردنی	۵۳
۴.۳. توجیه عام	۵۴
۵. بررسی فقهی اشتغال زنان	۵۴
۵.۱. مبانی فقهی مشروعیت اشتغال زنان	۵۴
۵.۱.۱. قرآن کریم و اشتغال زنان	۵۴
۵.۱.۱.۱. کار زنان در بیرون از منزل از دیدگاه قرآن	۵۵
۵.۱.۱.۲. تشویق عموم مردم به فعالیت‌های اقتصادی از دیدگاه قرآن کریم	۵۶
۵.۱.۲. مشروعیت اشتغال زنان از دیدگاه روایات	۵۶
۵.۱.۳. سیره	۵۷
۵.۱.۴. نظرات فقهاء	۵۸
۵.۱.۴.۱. قوامیت و ریاست مرد بر خانواده	۵۸
۵.۱.۴.۱.۱. قوامیت شوهر و اشتغال زن	۵۹
فصل چهارم: حقوق اجتماعی و سیاسی زنان	۶۳
۱. حقوق اجتماعی و سیاسی زنان در فقه	۶۴

۶۴	۱.۱. بیعت یا حق انتخاب
۶۴	۱.۱.۱. بیعت زنان با پیامبر اکرم (ص)
۶۵	۱.۱.۲. بیعت زنان در غدیر خم
۶۶	۱.۲. زنان و اصلاح حاکمیت
۶۶	۱.۲.۱. مبارزات سیاسی حضرت زهرا (س) در جهت اصلاح ساختار حکومت
۶۷	۱.۲.۲. فعالیت‌های سیاسی حضرت زینب (س)
۶۸	۱.۲.۳. فعالیت‌های سیاسی جمع دیگری از زنان مبارز
۶۸	۱.۳. جهاد
۶۹	۱.۴. حق شرکت در جمیع رجیمات
۶۹	۱.۵. حق ذمه و استجراره
۷۰	۱.۶. آزادی بیان
۷۰	۱.۷. حق رأی و داوطلبی
۷۱	۱.۸. شرکت در احزاب سیاسی
۷۱	۲. بررسی حقوقی مشارکت زنان
۷۱	۲.۱. حق اشتغال در قانون اساسی ایران
۷۲	۲.۲.۱. زنان و تصدی مناصب حکومتی
۷۲	۲.۲.۱.۱. جایگاه زنان در نهاد رهبری
۷۲	۲.۲.۱.۱.۱. رهبری
۷۳	۲.۲.۱.۱.۲. مخالفان تصدی رهبری توسط زنان
۷۴	۲.۲.۱.۱.۳. موافقان تصدی رهبری توسط زنان
۷۵	۲.۲.۱.۱.۴. شورای رهبری
۷۶	۲.۲.۱.۱.۲. جایگاه زنان در قوه مجریه
۷۶	۲.۲.۱.۱.۲.۱. ریاست جمهوری
۷۷	۲.۲.۱.۱.۲.۱.۱. دلایل مخالفان تصدی ریاست جمهوری توسط زنان

۷۷	۲.۱.۱.۲.۱.۱.۱.۱. معنای حقیقی رجال
۷۸	۲.۱.۱.۲.۱.۱.۲. ریاست جمهوری نوعی اعمال ولایت
۷۹	۲.۱.۱.۲.۱.۱.۳. نامتناسب با روحیات و توانایی زنان
۷۹	۲.۱.۱.۲.۱.۱.۴. دلایل موافقان تصدی ریاست جمهوری توسط زنان
۷۹	۲.۱.۱.۲.۱.۱.۵. معنای مجازی رجال
۸۲	۲.۱.۱.۲.۱.۱.۶. نظریه وکالت و یا ولایت انتخابی ریاست جمهوری
۸۴	۲.۱.۱.۱.۱.۱.۲.۳. متناسب با روحیات و توانایی زنان
۸۵	۲.۱.۱.۱.۱.۱.۲.۴. اصل جواز
۸۶	۲.۱.۱.۱.۱.۱.۲.۵. اصل ساوی
۸۷	۲.۱.۱.۱.۱.۲.۶. وزارت
۸۹	۲.۱.۱.۱.۱.۳. جایگاه زنان در فقه شсте
۸۹	۲.۱.۱.۱.۳.۱. مجلس شورای اسلامی
۸۹	۲.۱.۱.۱.۳.۲. شورای نگهبان
۹۰	۲.۱.۱.۱.۴. قوه قضائیه
۹۰	۲.۱.۱.۱.۴.۱. قضاوت زنان در فقه و حقوق
۹۴	۲.۱.۱.۱.۴.۲. قضاوت زنان در قوانین موضوعه
۹۷	۲.۱.۱.۱.۴.۳. ریاست قوه قضائیه
۹۸	۲.۱.۱.۱.۵. عضویت زنان در مجمع تشخیص مصلحت نظام
۹۸	۲.۱.۱.۱.۶. مجلس خبرگان
۱۰۱	نتیجه‌گیری و پیشنهادات
۱۰۱	نتیجه‌گیری
۱۰۲	پیشنهادات
۱۰۳	منابع
۱۰۳	کتب

۱۰۳.....	کتب فارسی
۱۰۷.....	کتب عربی
۱۱۰.....	مقالات

مقدمه

در جوامع نخستین و پیش از تشکیل طبقات اجتماعی، زنان نقش عمده‌ای در تولید نیازهای زندگی داشته‌اند و موقعیت آنها برتر از مردان بوده است؛ اما با شکل‌گیری مالکیت خصوصی و با وجود آنکه سهم زنان در پیشرفت بشریت، اساسی بوده است؛ این وضعیت متزلزل گردید. پس از گذشت مدت زمانی طولانی و با انقلاب صنعتی و ورود زن به فعالیت‌های اقتصادی و اجتماعی، آرام آرام نقش اجتماعی زن پر رنگ و مهم‌تر شد. به هر حال، بحث حقوق فردی و اجتماعی زنان با وجود خواسته‌هایی که داشته، از جمله مباحث مطرح در دوره معاصر است. با تحولات اجتماعی در خلال سده گذشته، به تدریج زمینه حضور حداکثری زنان در فعالیت‌های مختلف اقتصادی، علمی، فرهنگی، سیاسی و اجتماعی فراهم شده است. امروزه مشارکت سیاسی زنان در راستای ارتقای سطح نفاذ اجتماعی و سیاسی در اکثر جوامع مختلف جهان امری بدینه و پذیرفته شده است. تردیدی نیست که مدنی برای اداره امور خود نیازمند مشارکت همه افراد، از جمله زنان است. یکی از جنبه‌های مشارکت اجتماعی زنان، شرکت در انتخابات و حق رأی دادن، کاندیداتوری و حق انتخاب شدن و سرانجام تبدیل مسئولیت‌های اجرایی است.

با شکل‌گیری نهضت اسلامی و پیروزی آن، زنان نه تنها از حق مشارکت سیاسی برخوردار شدند؛ بلکه در پست‌های مختلف اجرایی و سیاسی شان فعالیت و خدمت‌رسانی به جامعه گردیدند. قانون اساسی جمهوری اسلامی ایران، بر اساس این فرهنگی، به حقوق طبیعی زنان و حق مشارکت سیاسی - اجتماعی آنان با حفظ شأن و کرامت انسانی انسان، نگاهی ویژه، تمایز و مترقبی داشته و این حق را چه در قانون و چه در عمل به رسمیت ساخته است. زنان به عنوان نیمی از جامعه ایرانی، همواره سعی بر آن داشته‌اند که در تحولات سیاسی و اجتماعی پیرامون خود پابهپای مردان تا حد توان تأثیرگذار باشند.

با این وجود، برخی از فقهاء مسلمان با استناد به دلایل فقهی همچنان مخالف مشارکت همه جانبه زنان در فعالیت‌های سیاسی هستند. از این‌رو، صرف نظر از مباحث اجتماعی مرتبط با پیامدهای مختلف حضور زنان در جامعه، این پرسش مهم مطرح است که مشارکت سیاسی زنان و تصدی مسئولیت‌های اجرایی با چه موانع فقهی رو برو است و اگر مانعی بر سر راه آن وجود نداشته باشد، چگونه است که همچنان برخی از فقهاء تصدی مسئولیت وزارت و ریاست جمهوری توسط زنان مخالفت می‌کنند؛ گرچه عضویت در شورای شهر، نمایندگی مجلس و تصدی پست‌های

اجرایی میانی را جایز می‌شمارند.

در پژوهش حاضر، پس از بیان متون فقهی، کتب حقوقی، مژاکرات مجلس شورای اسلامی، مژاکرات خبرگان قانون اساسی و مژاکرات شورای نگهبان قانون اساسی، با توجه به مبانی فقهی - حقوقی، اطلاعات بدست آمده پایش و سرانجام فرضیه مورد نظر، یعنی مشروعيت تصدی مقام وزارت، ریاست جمهوری به اثبات خواهد رسید.